

Lieta C-336/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 18. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Grondwettelijk Hof (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 4. aprīlis

Prasītāji:

Centraal Israëlitisch Consistorie van België u.c.

Unie Moskeeën Antwerpen VZW

Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW

JG

KH

Executief van de Moslims van België u.c.

*Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section
belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen* VZW u.c.

Personas, kas iestājušās lietā:

LI

Vlaamse regering

Waalse regering

Kosher Poultry BVBA u.c.

Global Action in the Interest of Animals VZW

Pamatlietas priekšmets

Pamatlietas tiesvedība attiecas uz dažādām prasībām par *Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft* (Flandrijas reģiona 2017. gada 7. jūlija Dekrēts, ar kuru groza 1986. gada 14. augusta Likumu par dzīvnieku aizsardzību un labturību attiecībā uz atļautajām metodēm dzīvnieku kaušanā, turpmāk tekstā arī – 2017. gada 7. jūlija dekrēts) atcelšanu, kuras ir cēlušas *Centraal Israëlitisch Consistorie van België u.c.*, *vzw Unie Moskeeën Antwerpen*, *vzw Islamitisch Offerfeest Antwerpen*, *JG, KH, Executief van de Moslims van België u.c.* un *vzw Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen u.c.*

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz jautājumu, vai aizliegums veikt kaušanu bez apdullināšanas saistībā ar kaušanu, ko veic reliģisku rituālu laikā, un alternatīvas apdullināšanas metodes ieviešana šādai kaušanai 2017. gada 7. jūlija dekrēta izpratnē ir saderīgi ar Savienības tiesībām, it īpaši Padomes Regulas Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10. panta 1. punktu (ticības brīvība), 20. un 21. pantu (tiesības uz vienlīdzību un nediskrimināciju) un 22. pantu (reliģiju daudzveidība).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek iesniegts saskaņā ar LESD 267. pantu.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, atkāpjoties no šajā regulā 4. panta 4. punktā noteiktā izņēmuma un ar mērķi uzlabot dzīvnieku labturību, ir ļauts pieņemt tādus noteikumus kā tie, kas ir paredzēti *Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft* (Flandrijas reģiona 2017. gada 7. jūlija Dekrēts, ar kuru groza 1986. gada 14. augusta Likumu par dzīvnieku aizsardzību un labturību attiecībā uz atļautajām metodēm dzīvnieku kaušanā), kas, no vienas puses, paredz aizliegumu kaut dzīvniekus bez apdullināšanas, kas attiecas arī uz kaušanu, kura veikta reliģisku rituālu laikā, un, no otras puses, ievieš alternatīvu apdullināšanas metodi kaušanai, kas veikta reliģisku rituālu laikā tā, ka apdullināšanai ir jābūt atgriezeniskai un tā nedrīkst izraisīt dzīvnieka nāvi?

2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša: vai ar iepriekš minētās regulas 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktu gadījumā, ja tas tiek

interpretēts pirmā prejudiciālā jautājuma izpratnē, ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10. panta 1. punkts?

3) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša: vai ar iepriekš minētās regulas 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktu, skatot to kopsakarā ar 4. panta 4. punktu, gadījumā, ja tas tiek interpretēts pirmā prejudiciālā jautājuma izpratnē, ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20., 21. un 22. pants, jo gadījumā, ja dzīvniekus pakļauj īpašām kaušanas metodēm, ko nosaka reliģiski rituāli, attiecībā uz pienākumu dzīvnieku apdullināt ir paredzēts tikai uz nosacījumiem balstīts izņēmums (4. panta 4. punkts, skatot to kopsakarā ar 26. panta 2. punktu), kamēr attiecībā uz dzīvnieku nonāvēšanu medībās, amatierzvejā, kultūras vai sporta pasākumu laikā regulas apsvērumos minētu iemeslu dēļ ir paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem šīs darbības neietilpst regulas piemērošanas jomā vai nav pakļautas pienākumam dzīvnieku apdullināt nonāvēšanas laikā (1. panta 1. punkta otrā daļa un 3. punkts)?

Atbilstošās Savienības un starptautiskās tiesību normas

Līguma par Eiropas Savienības darbību 13., 26., 28. līdz 36., 49., 56. līdz 62. un 267. pants

Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkts

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 10. 12., 15., 16., 20., 21., 22. un 52. pants

Padomes Regulas (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 2009., 1. lpp., turpmāk tekstā – Regula Nr. 1099/2009) 4., 11., 14., 15., 16., 18. un 20. apsvērums, kā arī 1., 2., 3., 4., 7., 18., 20., 21. un 26. pants

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8., 9., 11. un 14. pants

Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 2., 18., 26. un 27. pants

[ANO] Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. un 27. pants

Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām 15. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Grondwet (Beļģijas Konstitūcija) 10., 11., 19., 21., 23. un 27. pants

Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (1986. gada 14. augusta Likums par dzīvnieku aizsardzību un labturību) 3., 14.bis, 15., 16., 36. un 45.ter pants (MB [*Moniteur Belge*], 3.12.1986., 16382. lpp.)

Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (Flandrijas reģiona 2017. gada 7. jūlija Dekrēts, ar kuru groza 1986. gada 14. augusta Likumu par dzīvnieku aizsardzību un labturību attiecībā uz atļautajām metodēm dzīvnieku kaušanā) 1., 3., 4., 5. un 6. pants (MB, 18.7.2017., 73317. lpp.).

Decreet van het Waalse Gewest van 18 mei 2017 tot wijziging van de artikelen 3, 15 en 16 en tot invoeging van een artikel 45 ter in de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (Valonijas reģiona 2017. gada 18. maija Dekrēts, ar kuru groza 1986. gada 14. augusta Likuma par dzīvnieku aizsardzību un labturību 3., 15. un 16. pantu un iekļauj 45.ter pantu) (MB, 1.6.2017., 60638. lpp.).

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 2017. gada 7. jūlijā *Vlaams Gewest* (Flandrijas reģions) izdeva attiecīgo dekrētu. Ar šo dekrētu tiek ieviests vispārējs mugurkaulnieku kaušanas aizliegums bez apdullināšanas, pat ja kaušana tiek veikta reliģisku rituālu laikā. Turklāt dekrētā ir noteikts, ka apdullināšanas metodei rituālās kaušanas gadījumā ir jābūt atgriezeniskai un nedrīkst izraisīt dzīvnieka nāvi.
- 2 2018. gada janvārī prasītāji *Grondwettelijk Hof* (Beļģijas Konstitucionālā tiesa) iesniedza prasības atcelt 2017. gada 7. jūlija dekrētu.
- 3 LI, *Vlaamse regering* (Flandrijas valdība), *Waalse regering* (Valonijas valdība) un *bvba Kosher Poultry* u.c. ir iestājušies šajā tiesvedībā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 4 Prasītāji, lai pamatotu savas prasības atcelt tiesību aktu, būtībā norāda uz šādiem pārkāpumiem:
 - (1) Regulas Nr. 1099/2009 pārkāpums, skatot to kopsakarā ar vienlīdzības un nediskriminācijas principu, tāpēc, ka jūdaisma un islāma ticības piekritējiem tiek liegta Regulas Nr. 1099/2009 4. panta 4. punktā paredzētā garantija, saskaņā ar kuru rituāla kaušana nevar tikt pakļauta nosacījumam par iepriekšēju apdullināšanu, un tāpēc, ka 2017. gada 7. jūlija dekrēts, pārkāpjot minētās regulas 26. panta 2. punktu, nav ticis savlaicīgi darīts zināms Eiropas Komisijai,
 - (2) ticības brīvības pārkāpums, jo jūdaisma un islāma ticības piekritējiem tiek padarīts par neiespējamu, no vienas puses, kaut dzīvniekus saskaņā ar to reliģijas

noteikumiem un, no otras puses, iegādāties tādu dzīvnieku gaļu, kas tikuši kauti saskaņā ar šiem reliģiskajiem noteikumiem,

(3) baznīcas un valsts nodalīšanas principa pārkāpums, jo ar 2017. gada 7. jūlija dekrēta noteikumiem tiek noteikts, kā īstenojams reliģisks rituāls,

(4) tiesību uz darbu un brīvi izvēlēties profesiju, veikt uzņēmējdarbību un uz brīvu preču un pakalpojumu apriti pārkāpums tāpēc, ka reliģiskajiem miesniekiem tiek padarīts par neiespējamu strādāt savā profesijā, tāpēc, ka tiek padarīts par neiespējamu miesniekiem un gaļas veikalos piedāvāt saviem klientiem tādu dzīvnieku gaļu, par kuru tie varētu garantēt, ka tā ir dzīvnieku gaļa, kas tikuši kauti saskaņā ar reliģiskajiem noteikumiem, un tāpēc, ka konkurence starp kautuvēm *Vlaams Gewest* un *Brussels Hoofdstedelijk Gewest* (Briseles reģions) vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī, kur ir atļauta dzīvnieku kaušana bez apdullināšanas, tiek traucēta,

(5) Vienlīdzības un nediskriminācijas principa pārkāpums tāpēc, ka

- attieksme pret jūdaisma un islāma ticības piekritējiem bez objektīva pamatojuma esot tāda pati kā pret personām, uz kurām neattiecas konkrēti noteikumi pārtikas jomā, kas noteikti reliģijā,
- pret personām, kas nonāvē dzīvniekus medību vai amatierzvejas laikā, vai kaitēkļu apkarošanas laikā, un personām, kas nonāvē dzīvniekus saskaņā ar īpašām, reliģiskā rituālā paredzētām kaušanas metodēm, bez objektīva pamatojuma tiktu piemērota atšķirīga attieksme, un
- pret jūdaisma ticības piekritējiem, no vienas puses, un islāma ticības piekritējiem, no otras puses, tiktu piemērota vienāda attieksme bez objektīva pamatojuma.

5 Atbildot uz prasītāju argumentiem, *Vlaamse regering* un *Waalse regering* norāda šo:

(1) *Vlaamse Regering* uzskata, ka Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punktā esot tieši noteikts, ka dalībvalstis var pieņemt valsts noteikumus, ar ko nodrošina plašāku dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā, tostarp attiecībā uz rituālo kaušanu. Citiem vārdiem sakot, Savienības tiesību akti negarantē, ka rituālā kaušana nevarētu tikt pakļauta nosacījumam par iepriekšēju apdullināšanu. *Waalse regering* uzskata, ka ar prasītāju argumentāciju zūd jebkāda jēga Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punktam.

(2) *Vlaamse regering* norāda, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra liecinot, ka ticības brīvība neietver tiesības pašam nokaut kādu dzīvnieku, pamatojoties uz reliģiskiem noteikumiem (Eiropas Cilvēktiesību tiesa, 2000. gada 27. jūnija spriedums, *Cha'are Shalom Ve Tsedek* pret Franciju, CE:ECHR:2000:0627JUD002741795). Turklāt tā uzskata, ka aizliegums veikt kaušanu bez apdullināšanas, ja pastāv iejaukšanās ticības brīvībā, esot

nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, to pamatojot pārlicinoša sabiedriska vajadzība un tas esot samērīgs ar izvirzītajiem mērķiem. Waalse regering norāda uz to, ka apstrīdētajiem noteikumiem ir leģitīms mērķis, proti, dzīvnieku labturības uzlabošana.

(3) Vlaamse regering uzskata, ka reliģiskās organizācijas brīvība neliedz valstij, īstenojot valsts varu, iejaukties dievkalpojumu norisē, ja tas ir saderīgi ar reliģisko saskaņu un iecietību. Walse regering uzskata, ka dekrēta izdevējs nekādā veidā neesot paredzējis vērtēt konkrētas reliģijas reliģiskos rituālus un paražas.

(4) Vlaamse regering norāda, ka vispārējais aizliegums kaut dzīvniekus bez apdullināšanas nerada tiesību uz darbu ierobežojumu. Ja šāds ierobežojums pastāvētu, tas būtu pamatots ar mērķi pasargāt dzīvniekus no jebkādam novēršamām ciešanām kaušanas laikā. Waalse regering uzskata, ka neesot pierādījumu tam, ka prasītāji, kas darbojas kā miesnieki, zaudētu savu ekonomisko darbību, jo attiecīgajos noteikumos nav ietverts neviens kritērijs, pamatojoties uz valstspiederību vai izcelsmes valsti, un dzīvnieku labturības mērķis ir skaidri minēts LESD 13. pantā. Turklāt preču brīvas aprites ierobežojumus varētu attaisnot ar obligātām prasībām, piemēram, vides aizsardzību.

(5) Vlaamse regering uzskata, ka nepastāv diskriminācija. Taču ja tas tā būtu, apstākļi, ka 2017. gada 7. jūlija dekrētā neesot nošķirti jūdaisma reliģijas piekritēji no personām, uz kurām neattiecas nekādi īpaši noteikumi pārtikas jomā, esot objektīvi pamatots, jo daudzos zinātniskos pētījumos esot pierādīts, ka dzīvnieku kaušana bez iepriekšējas apdullināšanas nopietni apdraud dzīvnieku labturību. Attiecībā uz atšķirīgu attieksmi pret tādām darbībām kā medības, amatierzveja un kaitēkļu apkarošana, tā uzskata, ka šādas darbības nevarot salīdzināt ar prasītāju darbībām, jo, ņemot vērā šādu darbību raksturu, neesot iespējams izpildīt prasību par iepriekšēju apdullināšanu.

Attiecībā uz argumentu, ka jūdaisma un islāma ticības piekritēji tiek diskriminēti, Waalse regering norāda, ka apstrīdētie noteikumi esot piemēroti, lai sasniegtu izvirzīto dzīvnieku labturības mērķi, un ka atšķirība attieksmē, uz kuru atsaucas prasītāji, esot objektīvi pamatota. Tā uzskata, ka, kas attiecas uz atšķirīgu attieksmi attiecībā uz medību, amatierzvejas un kaitēkļu apkarošanas darbībām, šis konteksts esot atšķirīgs no tā, kas ir saistīts ar dzīvnieku nokaušanu.

- 6 LI būtībā uzskata, ka apstrīdētais dekrēts nepārkāpjot ticības brīvību, jo jūdaisma ticība nenoliedz dzīvnieku kaušanu ar apdullināšanu. Turklāt esot attaisnojama jebkāda atšķirība attieksmē pret dzīvnieku nonāvēšanu medību un amatierzvejas laikā, no vienas puses, un dzīvnieku kaušanu, pamatojoties uz reliģiskiem rituāliem, no otras puses, jo pirmajā gadījumā nepastāvot iespēja dzīvnieku iepriekš apdullināt.
- 7 *Vzw Global Action in the Interest of Animals* uzskata, ka apstrīdētais dekrēts nepārkāpjot baznīcas un valsts nošķiršanas principu, ievērojot ticības brīvību un

esot samērīgs izvirzītajam mērķim, proti, aiztaupot dzīvniekiem ciešanas un sāpes, no kurām ir iespējams izvairīties.

- 8 *Bvba Kosher Poultry u.c.* uzsver, ka dzīvnieku kaušana pēc jūdaisma reliģijas noteikumiem esot dzīvniekiem saudzīgāka nekā parastās kaušanas metodes. Turklāt Regulā Nr. 1099/2009 paredzētā izņēmuma attiecībā uz kaušanas pienākumu ar apdullināšanu mērķis esot nodrošināt ticības brīvības ievērošanu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

Pirmais jautājums

- 9 2017. gada 7. jūlija dekrēta 3. pantā ir noteikts, ka mugurkaulnieks drīkst tikt nonāvēts tikai pēc apdullināšanas. Izņēmumus paredz nepārvaramas varas, medību, zvejas un kaitēkļu apkarošanas gadījumos. Šajā noteikumā arī paredzēts, ka apdullināšanai ir jābūt atgriezeniskai un tā nedrīkst izraisīt dzīvnieka nāvi, ja tas tiek kauts ar īpašu metodi, ko nosaka reliģiski rituāli. Citiem vārdiem sakot, ar 2017. gada 7. jūlija dekrētu ir noteikts rituālās kaušanas bez apdullināšanas aizliegums.
- 10 Arī Savienības tiesību aktos ir paredzēti ierobežojumi attiecībā uz kaušanu. Tādējādi saskaņā ar Regulu Nr. 1099/2009, veicot kaušanu, principā ir pienākums apdullināt attiecīgos dzīvniekus. Šis pienākums ir paredzēts šīs regulas 4. panta 1. punktā, kurā noteikts, ka “dzīvniekus nonāvē tikai pēc tam, kad tie ir apdullināti atbilstīgi I pielikumā izklāstītajiem paņēmieniem un specifiskām prasībām, kas saistītas ar šo paņēmieni piemērošanu”. Pamatojoties uz izņēmumu, ir pieļaujama rituāla kaušana bez iepriekšējas apdullināšanas. Proti, Regulas Nr. 1099/2009 4. panta 4. punktā ir noteikts, ka gadījumā, ja dzīvniekus pakļauj īpašām kaušanas metodēm, ko nosaka reliģiski rituāli, šīs regulas 4. panta 1. punkta prasības nav spēkā ar noteikumu, ka kaušana notiek kautuvē. Šis izņēmums pamatojas uz ticības brīvību, ko garantē Harta.
- 11 Iesniedzējtiesa norāda, ka dalībvalstīm saskaņā ar Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktu ir zināma rīcības brīvība pieņemt tādus valsts noteikumus rituālās kaušanas jomā, ar ko nodrošina plašāku dzīvnieku aizsardzību nekā ar minētās regulas noteikumiem. Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punkta 2. apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstis informē Komisiju par šādiem valsts noteikumiem, kas, pēc iesniedzējtiesas domām, ir darīts.
- 12 Ar savu pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa no Tiesas būtībā vēlas zināt, vai Regulā Nr. 1099/2009 paredzētās dalībvalstu pilnvaras noteikt plašāku dzīvnieku aizsardzību var tikt interpretētas tādējādi, ka dalībvalstis var ieviest vispārēju aizliegumu veikt kaušanu bez apdullināšanas Flandrijas dekrēta izpratnē. Proti, viena no iespējamām interpretācijām būtu, kā to norāda daži prasītāji, ka dalībvalstis nevar piemērot Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punkta pirmās

daļas c) punktu, lai atņemtu jēgu šīs regulas 4. panta 4. punktā paredzētajam izņēmumam no pienākuma veikt kaušanu ar apdullināšanu.

Otrais jautājums

- 13 Ar otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, ar iepriekšminētās regulas 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktu gadījumā, ja tas tiek interpretēts pirmā prejudiciālā jautājuma izpratnē, tiek pārkāpts Hartas 10. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru ikvienam ir tiesības uz ticības brīvību.
- 14 Iesniedzējtiesa vispirms norāda uz to, ka Regulas Nr. 1099/2009 4. panta 4. punktā paredzētais izņēmums attiecībā uz vispārēju pienākumu dzīvnieku apdullināt pirms kaušanas ir pamatots ar ticības brīvību Hartas 10. panta 1. punkta izpratnē.
- 15 Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka dalībvalstis var atkāpties no iepriekš minētā izņēmuma. Proti, Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktā dalībvalstīm ir ļauts saistībā ar dzīvnieku labturības uzlabošanu atkāpties no šīs regulas 4. panta 4. punktā paredzētā noteikuma. Šajā ziņā nav noteikti ierobežojumi, kas dalībvalstīm būtu jāievēro.
- 16 Iesniedzējtiesa vērš uzmanību uz to, ka tādējādi rodas jautājums, vai Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punkts var tikt interpretēts tādējādi, ka dalībvalstis var pieņemt tādus valsts noteikumus kā apstrīdētā dekrēta noteikumi, un vai šie noteikumi šādā interpretācijā ir saderīgi ar Hartas 10. panta 1. punktā garantēto ticības brīvību.

Trešais jautājums

- 17 Vairāki prasītāji norāda, ka ar Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktu neesot ievērots ar Hartas 20. un 21. pantu nodrošinātais vienlīdzības un nediskriminācijas princips un ar Hartas 22. pantu garantētā reliģiju daudzveidība, ja šo noteikumu interpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības dalībvalstīm ir ļauts veikt pasākumus apstrīdētā dekrēta izpratnē.
- 18 Iesniedzējtiesa uzsver, ka Regula Nr. 1099/2009 paredz tikai uz nosacījumiem balstītu izņēmumu pienākumam iepriekš apdullināt dzīvniekus, lai tos nonāvētu saskaņā ar rituālās kaušanas metodēm (Regulas Nr. 1099/2009 4. panta 4. punkts, skatot to kopsakarā ar 26. panta 2. punktu), kamēr dzīvnieku nonāvēšana medību, amatierzvejas un kultūras vai sporta pasākumu laikā ir pilnībā atbrīvota no šī pienākuma (Regulas Nr. 1099/2009 1. panta 3. punkts).
- 19 Šajā kontekstā iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, ar Regulas Nr. 1099/2009 26. panta 2. punkta pirmās daļas c) punktu, skatot to kopsakarā ar 4. panta 4. punktu, ir pārkāpts Hartas 20. līdz 22. pants. Citiem vārdiem sakot, rodas jautājums, vai regula šajā gadījumā rada

nepamatotu diskrimināciju, jo dalībvalstis var ierobežot izņēmumu attiecībā uz rituālo kaušanu, savukārt dzīvnieku nonāvēšana bez apdullināšanas medību, amatierzvejas un kultūras vai sporta pasākumu laikā ir atļauta.

DARBBA VERSIJA